

Justinian Chira - Pastorală la Învierea Domnului 2010

† Iustinian

Din mila lui Dumnezeu, Episcop al Maramuresului si Satmarului.

Iubitului cler, cinului monahal, dreptcredinciosului nostru popor din Episcopia Ortodoxa Romana a Maramuresului si Satmarului:

Har, binecuvantare si pace de la Dumnezeu iar de la noi, calde urari de liniste si fericire pentru Sfintele Sarbatori ale Nasterii Domnului.

Iubitii mei frati si fii duhovnicesti,

Cu multa bucurie si dragoste parinteasca imi indrept inca odata gandurile catre inimile voastre fierbinti si multumesc Bunului Dumnezeu pentru credinta si lumina din sufletele voastre, pentru jertfelnicia si dragostea pe care intreg dreptcredinciosul popor din Eparhia Maramuresului si Satmarului le arata fata de sfanta noastra Biserica, fata de Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, care a venit in lume, a patimit, S-a jertfit, a murit si a inviat pentru mantuirea intregului neam omenesc.

Daca prin nasterea Sa Domnul vine in lume, se naste si se intrupeaza pentru lume, pentru om si pentru pamant, prin Inviere, Domnul se naste din nou pentru cer. Prin nastere, Iisus Hristos Cel ce era Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat, se naste ca Om pentru pamant. Prin Invierea Sa Fiul Omului, Iisus Hristos Omul se naste din nou ca Dumnezeu pentru cer. Prin Invierea Domnului omul reintra in nemurirea pe care Adam cel vechi, prin pacat, o pierduse.

Prin Inviere se face inceputul invierii tuturor. Drumul omenirii ia calea intoarcerii spre nemurire, ia calea intoarcerii de la moarte spre viata. Adam, prin neascultare de porunca lui Dumnezeu, prin razvratare impotriva lui Dumnezeu, prin calcarea legii date pentru el de Dumnezeu, a deschis un drum ce mergea de la viata spre moarte, de la lumina spre intuneric, de la fericire spre cea mai neagra si adanca nefericire, de la paradis spre infern. Prin neascultarea lui de porunca lui Dumnezeu, Adam deschidea o cale larga pe care si prin care tot neamul omenesc se prabusea in infern. Prin supunerea si ascultarea Noului Adam, a lui Iisus Hristos, prin supunerea totala si ascultarea absoluta a lui Dumnezeu Fiul fata de Dumnezeu Tatal, Iisus Hristos, care S-a facut ascultator pana la moarte, jertfa Sa suprema, jertfa Sa cea mai mare, a deschis pentru toti cei ce vor crede in El si vor asculta de cuvintele Lui, un nou drum, o cale stramta, pe care insa toti cei ce vor merge se vor ridica din moarte spre viata, din intuneric la lumina, din valea plangerii spre orizontul fericirii fara de margini. Cei ce se vor face una cu El, una cu Fiul, prin ascultare, devenind si ei fii ai luminii, fii ai lui Dumnezeu, se vor ridica spre Izvor, spre sursa existentei tuturor, se vor ridica spre Dumnezeu Tatal.

Fiecare crestin dupa Inviere poate rosti deodata cu Iisus Hristos: "Ma reintorc la Tatal." Fiecare om, dupa ce moartea a fost infranta de Invierea lui Iisus Hristos, poate marturisi: "Sunt nascut

pentru viata”, spre deosebire de toti cei ce nu cred si nu-L asculta si nu-L iubesc pe Iisus Hristos. Acestia, imbatraniti, se exprima chinuti de deznadejde: “sunt nascut pentru moarte, sunt nascut spre moarte.” Si daca ar aprofunda mai mult, cu gandul lor, viata lor ar putea spune: “sunt nascut pentru iad.”

Iubiti frati si iubite surori,

Ca o primavara pentru lume este Invierea Domnului. Ca o iesire dintr-o iarna geroasa si intunecata, ca o iesire dintr-o noapte plina de spaime si de intuneric, ca o aurora luminoasa este Invierea Domnului. Aceasta, Invierea Domnului, ne indeamna sa ne dezbracam de haina cea veche a pacatului si plini de bucurie sa umblam, sa ne purtam ca fii ai luminii dupa cum ne invata Duhul Sfant prin gura Sfantului Apostol Pavel care zice: “Caci voi toti sunteti fii ai luminii si fii ai zilei; nu suntem ai noptii, nici ai intunericului”(I Tes. 5,5). Cand ne aflam in stare de pacat suntem ca in timpul iernii, ca in ceasurile noptii, ca in imparatia intunericului si a mortii, ca niste stafii, ca niste umbre ce se strecoara prin bezna ratacind prin lume. Oamenii, atunci, ratacesc pe cai intunecate, ferindu-se de lume si de vazul lumii. Cand ne-am eliberat de pacat, ne aflam in timpul primaverii si in lumina zilei. Omul, ca un imparat, se poarta deschis, umbla cu fruntea sus, nu are nimic de acoperit, nimic de ascuns. Asa si crestinul dupa Inviere se dezbraca de tot ce-i rau, de tot ce e rusinos, de tot ce condamna si uraste Hristos, de tot ce nu e placut lui Dumnezeu.

Dupa ce prin post si rugaciune ne-am facut si noi partasi Patimilor si mortii Domnului, am ajuns la Sfanta Inviere si am gustat acum din Pastile Domnului. Am devenit oaspetii lui Hristos, ne-am impartasit de cina, de mana cea cereasca, pregatindu-ne prin aceasta toti ca sa intram la nunta Mielului, la dumnezeiasca Liturghie ce nu va avea sfarsit, pe care o va savarsi Iisus Hristos in ceruri. Sa incepem a ne pregati haina de nunta ca, la sfarsit, cand vom fi chemati la nunta Fiului de imparat, sa nu patimim rusinea celui ce a intrat la ospat fara haina de nunta.

Haina de nunta ne asteapta pe fiecare in tinda casei. In garderoba palatului imparatesc al Bisericii. Acolo se gaseste servitorul care este gata sa ne ajute sa ne dezbracam de haina cea rupta si murdara a pacatului si sa ne imbrace in haina noua a sfinteniei. Acesta este duhovnicul, care in pragul altarului, in scaunul spovedaniei asteapta ca noi sa venim si prin taina pocaintei sa ne dezbracam de rufele murdare ale pacatelor, de zdrenteale faradelegilor pe care le-am savarsit alergand pe drumurile vietii si marturisindu-ne sa ne schimbam firea. Astfel, primeniti, sa intram impreuna cu Iisus Hristos in locasul vietii si al slavei vesnice – sa intram la nunta Mielului.

Dupa randuiala asezata de dumnezeiestii parinti, dupa randuiala pe care ei, prin viu grai, au primit-o de la Sfintii Apostoli, toata suflarea dreptcredinciosilor crestini ne-am pregatit pentru Praznicul acesta mare, pentru Sarbatoarea sarbatorilor, care este Invierea Domnului – cu post si cu rugaciune. Rugaciunea a fost hrana cea mai placuta pentru un crestin in cele 40 de zile. Asa cum in 40 de ani poporul lui Israel a respirat aerul curat si fierbinte al pustiei, tot asa am respirat si noi, fiii Bisericii lui Iisus Hristos, aerul cel tare, aerul de munte, aerul inmiresmat al sarbatorilor sfinte din vremea postului.

In acest timp am facut fiecare un popas de reculegere. Un popas sfant in fata scaunului de judecata unde ne-am cantarit faptele, unde am rugat pe sevitoarea Domnului, care ne insoteste pretutindeni, care este Constiinta, sa ne vorbeasca. Unde am cerut martorului lui Dumnezeu, care este duhovnicul, sa ne asculte si in numele Stapanului, care l-a pus in scaunul de judecata si i-a dat puterea sa ne dezlege datoriile, sa ne dea iertare de pacate, asa cum Sfanta Scriptura ne spune. Hristos a dat acest dar si aceasta putere slujitorului sfantului altar, care este urmasul Apostolilor, preotului, duhovnicului, puterea de a ierta si dezlega pacatele oamenilor zicand: "Cate veti lega pe pamant vor fi legate si in cer si oricate veti dezlega pe pamant vor fi dezlegate si in cer"(Mt 18,18). Acum, in aceste clipe din ziua Invierii Domnului este timpul in care glasul lui Dumnezeu ne intreaba: Am facut acest popas? Ne-am judecat pe noi? Ne-am indreptat noi? Ne-am marturisit noi pacatele? Si daca ne-am martrurisit, daca am facut acest examen al constiintei, cum l-am facut? Ce hotarare am luat? Am luat noi, cand ne-am spovedit, o hotarare ferma de a nu mai pacatui? Aceasta este conditia, aceasta este porunca pe care Iisus Hristos a dat-o slabanogului pe care l-a vindecat de neputinta in care zacuse 38 de ani (In.5,2-14).

Iubitii mei fii duhovnicesti,

Un slabanog este fiecare om cand se afla in stare de pacat. Un om vindecat este fiecare om dupa ce a primit iertare si dezlegare de pacate de la slujitorul lui Dumnezeu in scaunul spovedaniei. Dar, sa luam aminte, glasul Celui ce ne-a vindecat ne spune cand am primit dezlegare: "Vezi, de acum sa nu mai pacatuiesti, ca sa nu-ti fie ceva mai rau" (In. 5,14).

De la slujba Invierii, cand slujitorul lui Dumnezeu vine cu lumina aprinsa din altar si zice: "Veniti de luati lumina", nu numai lumina pe care o avem in mana se aprinde. In timp ce aprindem de la preot lumina, in inima ni se aprinde lumina sufleteasca, duhovniceasca. O scanteie de bucurie se aprinde in sufletul omului la fiecare Pasti. O bucurie rasare in sufletul tuturor. Chiar daca e cineva bolnav, chiar daca e rob, chiar daca e strain, la Pasti simte aceasta bucurie. Care este explicatia? Prin Invierea lui Hristos s-a deschis iar Raiul. Ingerul care pazea poarta Raiului este inlaturat. Prin Invierea lui Hristos s-a deschis iadul si a coborat Hristos in sambata Patimilor in iad si a eliberat pe Adam, pe Eva, pe Moise, pe toti profetii si tot neamul lui Adam cu tot alaiul, cu milioane de oameni care au trait inainte de nasterea lui Hristos. Insofit de acest alai s-a urcat la Tatal si i-a zis: "I-am adus inapoi. Au fost pierduti, Tata, dar ti-i restitui Eu, caci i-am castigat pentru Rai si am desfiintat iadul." Acesta este motivul pentru care noi simtim in fiecare an o mare si adanca bucurie, o adanca mangaiere in sufletul nostru.

Noi nu trebuie sa ne temem de nimic, noi suntem mai tari decat moartea. Avem puterea sa biruim si moartea pentru ca moartea nu are putere decat asupra trupului nostru. Asupra sufletului nu are putere. Sufletul se intoarce la Dumnezeu care l-a dat. Trupul se intoarce in pamantul din care a fost luat. Iar la dreapta judecata sufletul se va intoarce in trup, iar trupul va invia impreuna su sufletul pentru fericirea si mantuirea vesnica.

Prin aceste cuvinte, un imn as fi vrut sa-nalt luminii si vietii si iubirii nemarginite a lui Dumnezeu. Un imn rasarit din iubire pentru toti binecredinciosii crestini din Sfanta eparhie a

Maramuresului si Satmarului, din negrita iubire pe care o port in inima acestui popor miraculos si sfant precum si slujitorilor tuturor altarelor strabune, care de douazeci de veacuri aproape stau de veghe si pazesc cu mare grija sa nu se stinga candela credintei ce arde in altare si in inima de aur a poporului roman.

Unitate in libertate – aceasta este steaua dupa care trebuie sa ne calauzim pasii, acum cand am urcat pe culmea celor doua mii de ani de la nasterea Fiului lui Dumnezeu in lume.

Va binecuvintez pe toti si va doresc sa petreceti Sfintele sarbatori ale Invierii Domnului in pace , cu bucurie si cu sanatate. Multumiti lui Dumnezeu pentru toate. Dumnezeu sa va binecuvinteze si sa va sfinteasca masa, casa, familia voastra, copiii vostri. Dumnezeu sa va umple viata si sufletul de lumina neinserata a Invierii si impreuna cu ingerii lui Dumnezeu, care sunt de fata si poarta in maini faclii aprinse, sa strigam intr-un glas: “Hristos a inviat! Hristos a inviat! Hristos a inviat!”

*Prea Sfintia Sa, Justinian Chira,
Arhiepiscopul Ortodox al Maramuresului si Satmarului*